

læggende Forandring som den af mig her omtalte, at nævne, hvorfor man gør det.

I Lovforslagets § 3 har vi lidt af det samme, om ikke paa en saa gennemgribende og grundlæggende Maade. Der er Tale om Straffebestemmelser vedrørende dem, som skaffer sig Adgang til Landet udenom Paskontrollen, og dem, der er behjælpelige dermed. Det er naturligt, at man ikke maa gaa udenom Paskontrollen, det har man ikke Lov til, og Bestemmelsen motiveres med, at det har vist sig i længere Tid, at noget saadant sker. Jeg kan tænke mig, at det sker Syd fra. Men hvorfor? Naturligvis, fordi Forholdene er saa erbarmelige, at Folk ikke kan faa deres Ophold og Eksistens dernede; derfor søger man ind her i et Land, som man tror flyder med Mælk og Honning, hvad jo heller ikke er helt korrekt. Det er et Udslag af de abnorme Forhold. Men det er netop af Hensyn til dem, at den højtærede Minister ikke vil foretage en gennemgribende Revision; thi naar man har saadanne abnorme Forhold, som jo dog maa forsvinde en Gang, er det naturligt, at man søger at imødegaa dem ved midlertidige Bestemmelser og ikke ved Bestemmelser, der skal gælde for Evighed eller under Forhold, hvor de næsten slet ikke kommer til Anvendelse.

Det er den Slags Ting, man maa se paa, naar der er Tale om at ændre dette Forhold. Jeg kan derfor ikke tiltræde den anbefaling, som den ærede foregaaende Taler, Venstres Ordfører (Johannes Jensen) fremsatte, for at vedtage Lovforslaget uforandret. Tværtimod, jeg vil mene, at vi ikke kan vedtage det uforandret, og i det hele taget kan vi ikke vedtage nogen permanent Ændring af det bestaaende Forhold, selv om Ministerens Motiver var mere korrekte, end de er gengivet i Bemærkningerne til Lovforslaget. Paa vis ved bestemte Eksempler Nødvendigheden af at fortsætte med midlertidige Foranstaltninger, men lad os dog ikke komme ind paa at gøre dem permanente, naar det ikke er nødvendigt. Det er og har været Forudsætningen fra alle Sider, at disse foreløbige Foranstaltninger skulde ophøre, naar vi kom ind i mere smulte Vande. Men her vil man gøre dem permanente og foreslaar, at de skal være gyldige under normale Forhold. Jeg samstemmer med den højtærede Minister, naar han siger, at vi ikke skal revidere Loven. Men da der alligevel er Tale om en Forhøjelse af Betalingen for Pas, altsaa et Spørgsmaal, som kan overvejes, og som er opstaaet af de abnorme Forhold, maa vi jo kunne se nærmere paa dette, og derfor synes jeg, at det er nødvendigt, at denne

Sag kommer til Behandling i et Udvalg. Vi maa have Rede paa Nødvendigheden for, at man skal have Foranstaltninger, og vi maa være paa det rene med, at vi ikke under de nuværende Forhold kan indføre permanente Foranstaltninger, men maa nøjes med midlertidige. Derfor maa jeg sige, at jeg ikke kan anbefale det foreliggende Forslag, men maa forbeholde mig at fremkomme med Spørgsmaal til den højtærede Minister, naar vi faar nedsat et Udvalg, for at faa Besked paa, hvorfor vi skal have det eller det mere omfattende midlertidige.

Godskesen: Jeg kan i det hele slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Johannes Jensen). Jeg skal blot tilføje, at selv om man nu ikke finder det rigtigt at skride til en gennemgribende Nyordning af Fremmedtilsynet, vil det vistnok alligevel være rigtigt at vedtage de foreslaaede Bestemmelser, der synes mig paakrævede allerede under de nuværende Forhold. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Brandes: Jeg kan ligesom en tidligere Taler beklage i høj Grad, at den højtærede Justitsminister ikke er til Stede, fordi Lovforslaget berører ham i ganske særlig Grad, eftersom det er fremkommet gennem en Opfordring fra Folketinget til ham, en Opfordring, som han ganske sikkert ikke har efterkommet, men som han dog har benyttet til at fremsætte det foreliggende Lovforslag. Folketinget rettede denne Opfordring til Justitsministeren, at han skulde frafalde den midlertidige Lovgivning med Hensyn til en enkelt Bestemmelse, kan jeg næsten sige, angaaende fremmedes Retsstilling her i Landet og i Stedet for fremsætte et Forslag, der traf en Ordning for fremmedes Retsstilling i al Almindelighed, i alle Forhold. Dette har Justitsministeren altsaa siddet overhørig. Han har i Stedet for nøjedes med i Motiverne at udtale, at han syntes, at Tidspunktet ikke var kommet til en saa almindelig Ændring eller Revision af Loven af 1875. Naar han da ikke vil gøre dette, maa jeg som den ærede tidligere Taler mene, at saa maatte han nøjes med en midlertidig Lovgivning i Øjeblikket. Paa den anden Side forekommer det mig rigtignok, at Loven af 1875 i høj Grad trænger til en Revision. Det er en gammel Lovgivning, uhyre omstændelig, blandende maat og stort mellem hinanden og ingenlunde svarende til Tidsforholdene, saa der var god Grund til at